

NEWSLETTER

lokakuu 2010

Nyt on sitten Helsingin Horseshowt juhlistettu ja vuosi saa luvan kääntyä loppuneljännekselleen. Pimeät illat antavat jo tunteen lumen odotuksesta. Se valoisuus ja puhdas vaippa joka peittää alleen piiloon mustan kuramössön.

Kuukauden ratsastaja

Lokakuun kansikuvatyttönä on tällä kertaa reilu parikymmenkesäinen Henna Töyrylä. Henna ratsastaa intensiivisesti ja ahkerasti.

Kauanko olet ratsastanut: - Aloitin noin 7 vuotiaana kaverini Hanna Kuiviston shettiksellä. Paljonko siitä tulee... (Henna ei halunnut laskea loppuun). Siitä saakka olen ratsastanut lukuun ottamatta parin vuoden taukoa.

Miksi ratsastat: Tässä voi joka kerta saada ahaa-elämyksiä ja oppia uutta, olisi kiva saada istuntaa parannettua ja maalta kotoisin olevana on tottunut olemaan eläinten kanssa.

Mitä muuta harrastat: Nuorempana harrastin myös muodostelmaluistelua mutta nykyään vain ratsastusta.

Millainen ratsastus on mieleesi: Ehkä näin vanhempana (!) kouluratsastus.

Mikä hevosistamme on suosikkisi: Olen ratsastanut vain Vilillä ja Simonalla ja niistä Vili on mukavampi mielestäni. Se osaa paljon jos sen saa kulkemaan.

Varsat edistyvät

Nuoret varsamme edistyvät muutoinkin kun karvan kasvattamisessa, vaikka ne alkavatkin jo näyttää melkoisilta karvapalloilta talvikarvansa kanssa.

2-vuotias orivarsamme **Jasu** (Notholmens Juventus) on siirtynyt ratsuhevosten luokkaan. Sen kanssa on harjoiteltu selästä käsin jo 4-5 kertaa ja kevyt ravi menee hienosti kumpaankin suuntaan. Jasun ravi tuntuu todella suurelta, jo siinä keventäminen käy työstä. Saapi nähdä kun siellä pitäisi alkaa istua alas. No siihen menee vielä aikaa toista vuotta. Suurikokoinen Jasu on päättänyt kasvaa vieläkin isommaksi, jo senkin takia sen kanssa on edettävä rauhassa.

Pasadena-tamma, myös 2-vuotias, on jo myös saanut satulan selkäänsä ja sinnekin kiivetään lähiaikoina. Kunhan vielä tehdään valmistavaa työtä huolellisesti. Se on edellytys sille, että ensimmäisen selkään nousun voi tehdä rauhassa ja jännittämättä liian nopeata exittiä.

3-vuotiaan **Emmin** kanssa Tiina on tehnyt hyvää työtä ja tamma liikkuu jo hienossa muodossa sekä tahdikkaasti. Ensi vuonna se nähtäneen 4-vuotiaiden koululuokissa. Emmi on kevyt ja eteenpäin pyrkivä ratsastaa.

4-vuotias **Nikke-poni** on edistynyt mukavasti. Nikkeä ratsuttaa Kata Lustig. Hän on meillä ratsastanut jo monta vuotta normaalitunneilla ja saa nyt oppia mitä on itse opettaa hevosta. Pienestä koostaan huolimatta (joka on tietty edellytys että voi mennä Nikellä) Kata ratsastaa tunneilla suurta ja vahvaa sekä meneväistä Roota, joten hän pärjää kaikenlaisten ja kokoisten hevosten kanssa.

Nemea Perrier, joka on myös 4-vuotias, liikkuu ratsastaen nyt vielä varmaan ensi vuoden puolelle, kunnes sen vatsa tulee niin suureksi että satulaa ei viitsi selkään laittaa. Nämä ratsastukset ovat kuitenkin tärkeitä, ne nopeuttavat sen liikkeelle lähtöä kun varsaa aloitetaan vierottaa.

Vuotiaiden **Sasun ja Syrrin** kanssa aloitetaan piakkoin irtohypytysharjoitukset. Niille se on hauskaa leikkiä, joka samalla kehittää niiden motoriikkaa ja lihaksia.

Näinpä näiden meidän nuorison kanssa päivittäistä työtä pikkuhiljaa sen eteen, että ne voisivat joskus esittää itseään kilparadoilla.

Ratsastuksessa on aina kaksi päättä

eikä tarkoiteta etu- ja takapäätä

Ratsastajan ja ratsun välillä vallitsee suhde. Joko se on hyvä tai huono suhde, mutta se syntyy väkisinkin kun istut se selkään. Hevonen ei ole mopo (tai skootteriksi niitä kait nykyään kutsutaan) jonka satulaan voi istua ja painaa kaasua ja se toimii. Ja jos tänään tulikin mopoa kaasuteltua liikaa niin seuraavana päivänä se toimii silti samanlailla.

Hevonen, tuo rakastettava pitkäpää, on luonteeltaan sellainen että se on tyytyväinen jos se voi toimia ratsastajansa parhaaksi tämän toiveiden mukaisesti. Mutta sen pitää tuntea olonsa luottavaiseksi ja turvalliseksi. Ja se odottaa saavansa palautetta ratsastajaltaan ja lähinnä kiitosta silloin kun onnistuu tekemään niin kuin toivotaan. Mutta se myös muistaa tosi pitkään, jos joku sitä kohtelee mielestään kaltoin.

Isolti taitaa sitä tärkeintä, eli aitoa tunnetta uupua. Nykyään tytöt roudataan minuutin tarkkuudella tunnille, jotka sitten kiipeävät hevosensa selkään, ja tunnin jälkeen huiskis autojen perävalot jo rientävät kotia kohti. Hyvä kun vanha ope ehtii edes raahautua maneesista tallille. Hevosta ei huomata kumppaniksi, vaan se on vain yksi harrastusväline muiden joukossa. Joskus itse asiassa oikein huolehtaa lasten hurja harrastusten määrä, johon vanhemmat joka ilta lapsiaan kускаavat.

Lokakuu oli varsin tapahtumista köyhä, tavallista tallin jokapäiväistä toimintaa. Ainoa väriläistä tuo HorseShow, josta erillinen juttu. Vaikka päivien rytmi on samanlainen, jokainen päivä on silti omanlaisensa. Milloin pyydystetään omille teilleen lähteneitä karkulaisia, korjataan paikkoja (hevokset kun ovat varsin kekseliäitä paikkojen tuhoamisessa) tai tehdään muita tilan töitä. Viimeviikkoina on laitettu takapihaa ja tarhoja hiekkapohjalle ainaisen syksyisen kuravellissä tarpomisen vähentämiseksi.

Hyvää syksyä!

www.perriertalli.fi

Niinpä koeta varata 5 minuuttia enemmän aikaa ennen tuntia, raaputa hevosta niskasta ja yrittää aistia millä tuulella se on. Kiitä hevosta kun se tekee oikein tai joskus myös silloinkin kun se edes yrittää. Huolehdi hevosetasi tunnin jälkeen, äläkä vain raapaise siltä pikapikaa varusteita päältä.

Tunnetta ja tiimityötä harjoittelimme muutamana iltana kokeilemalla keilojen pujottelua silmät kiinni. Ja ratsastajien yllätykseksi, kun ensin oli ratsastettu pujottelu silmät auki ja kehuttu hevosia sinänsä aivan helposta tehtävästä, niin sitten se onnistuikin jo silmät kiinni. Siis ratsastajan silmät. Tarkoituksena huomata, että asiat onnistutaan tai epäonnistutaan hevosen kanssa parina.

Kuva: Emilia ja Ressu selvittivät pujottelun ravissakin ratsastajan silmät kiinni